

ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΛΙΝΗΣ ΓΚΑΝΑ

Κρίνεται όχι μόνο το μέλλον της Γαλλίας αλλά και της ΕΕ

Το 2017, η προεκλογική εκστρατεία και η νίκη του Εμανουέλ Μακρόν ως ανεξάρτητου υποψηφίου για την προεδρία της Γαλλίας τάραξε τα νερά και άλλαξε βαθιά το πολιτικό σκηνικό. Αρκεί να πούμε ότι το Σοσιαλιστικό Κόμμα, το κόμμα του Φρανσουά Μιτεράν αλλά και του Φρανσουά Ολάντ, που διέτελεσε πρόεδρος ακριβώς πριν από τον Μακρόν, δεν φτάνει φέτος στις δημοσκοπήσεις ούτε το 2%.

Αυτό που παραμένει अपαράλλαχτο σε σχέση με τις προηγούμενες εκλογές είναι ότι αντιμετώπι στον β' γύρο θα βρεθούν και πάλι ο Εμανουέλ Μακρόν και η Μαρίν Λεπέν, με τις πιθανότητες νίκης της Λεπέν ξαφνικά να αυξάνονται. Το αποτέλεσμα των γαλλικών εκλογών θα είναι, κατά τη γνώμη μου, αποφασιστικό όχι μόνο για το μέλλον της Γαλλίας, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Μακρόν έχει επιδείξει από την αρχή της θητείας του, ήδη από την πρώτη του προεκλογική εκστρατεία, μεγάλη εξωστρέφεια, πίστη στην Ενωμένη Ευρώπη και φιλοδοξία να αναλάβει η Γαλλία (και ο ίδιος) ηγετικό ρόλο τόσο στην ΕΕ όσο και στη διεθνή πολιτική σκηνή.

Ωστόσο, οι εξωστρεφείς φιλοδοξίες του Μακρόν είναι αυτές που φαίνεται να στρέφονται τώρα εναντίον του, καθώς η ανάμειξή του στον πόλεμο στην Ουκρανία δίνει την ευκαιρία στους αντιπάλους του να τον κατηγορήσουν ότι «έχει αλλού το μυαλό του» και όχι στα προβλήματα του λαού που εκπροσωπεί. Πρώτη και καλύτερη η Μαρίν Λεπέν που, χωρίς να έχει αλλάξει το παραμικρό στην εθνικιστική, ακροδεξιά ατζέντα της, προσπαθεί να κερδίσει ψήφους από τα αριστερά εστιάζοντας στις (υπαρκτές) δυσκολίες του κόσμου να ανταποκριθεί στις οικονομικές του υποχρεώσεις που γίνονται ακόμα πιο δυσβάσταχτες με τις ανατιμήσεις που φέρνει ο πόλεμος.

Αν ο Μακρόν δεν καταφέρει να πείσει ένα κομμάτι έστω της γαλλικής Αριστεράς, αν όχι για την πρόθεσή του να βοηθήσει ουσιαστικά τους πιο αδύναμους, τουλάχιστον για τον υπαρκτό κίνδυνο της εκλογής της Λεπέν στο ανώτατο αξίωμα της χώρας, η μεταφυσική σχεδόν πίστη πολλών Γάλλων ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να συμβεί, είναι πιθανό να τους επιτρέψει να εκφράσουν τη βαθιά τους αντιπάθεια προς τον «Πρόεδρο των πλουσίων», όπως πολλοί τον χαρακτηρίζουν, με αποχή από τον β' γύρο.

Ομως η εποχή μας είναι τέτοια που δεν μπορεί κανείς να «νίψει τας χείρας του» χωρίς καταστροφικά αποτελέσματα. Οι Γάλλοι καλούνται ουσιαστικά να επιλέξουν αν παραμένουν πιστοί στον ευρωπαϊκό και προοδευτικό προσανατολισμό της χώρας τους, μέλη ενός συνόλου που ξεπερνάει τα γεωγραφικά σύνορα της πατρίδας τους ή αν προτιμούν να ακολουθήσουν στα βήματα της Ουγγαρίας. Η απάντησή τους θα λειτουργήσει σίγουρα ως ένα μήνυμα προς άλλους ευρωπαϊκούς λαούς.